

PAS PAA SVINGET I SOLBY !

Kornmodsglandsen ved Midnatstid

Kornmodsglandsen ved Midnatstid
lysner bag fjerne Skove;
Skjøn Jomfru, Du træde til Vinduet hid,
nu er det ej Tid at sove.
Se ud, se ud! thi Natten funkler,
thi Natten funkler med Stjernes kud.

Gjemmer Du Ønsker dybt i din Sjæl,
saa lad dem mod Himlen hæves;
naar Stjernerne falde, da ved Du vel,
ønsker man ikke forgjæves.
Se ud, se ud! thi Natten funkler,
thi Natten funkler med Stjernes kud.

Ønsk ikke tilbage den Tid, der foer hen,
og Sommerens falmende Blommer;
ønsk kun, at de rødeste Roser igjen
maa blomstre næste Skjærsommer.
Se ud, se ud! thi Natten funkler,
thi Natten funkler med Stjernes kud.

1-10-40

DET DANSKE LYSTSPIL

Pas paa Svinget

I SOLBY!

Udarbejdet af Forfatteren Paul Sarauw

Iscenesat af **Alice O'Fredericks** og **Lau Lauritzen**

»Kornmodsglansen« synges af
Victor Cornelius og **De tre fra Radioen**

Fotograf: **Karl Anderson**

Tonemester: **Poul Bang**

En ASA-Film

Eneret: Teatrenes Films-Kontor A/S, København

Personerne:

Skibsreder Hauge	Ludvig Brandstrup
Marianna, hans Datter	Berthe Qvistgaard
Pastor Lind i Solby	Sigfred Johansen
Hans Tante Marie	Maria Garland
Biskoppen	Jon Iversen
Fru Larsen	Ingeborg Pehrson
Herr Larsen	Sigurd Langberg
En Sekretær	Thorkil Lauritzen
Mariannas Veninde	Else Jarlbak
Dr. Berg, Læge i Solby	Ib Schønberg
Lille Anna	Connie

PAS PAA SVINGET I SOLBY!

Den unge Marianna er Datter af en af Landets rigeste Skibsredere og bor hjemme hos sin Fader i en stor, elegant Villa. Hun lever et ansvarsløst, muntret Driverliv sammen med sine Veninder, optaget af alskens Fornøjelser og smarte Kjoler. Efterhaanden synes Skibsreder Hauge ganske vist, at hun bliver ham lidt for kostbar og forsøger at holde igen, men Marianna er meget udspekuleret, og det ender altid med, at Faderen til syvende og sidst rykker ud med det fornødne Mammon.

En af Mariannas tilbagevendende Fornøjelser er at være Brudepige, og hun skal nu for nittende Gang følge en Veninde til Alteret. Det skal finde Sted i Aalborg, og efter at have slaaet Faderen for et betydeligt Beløb sætter hun sig i sin hurtige Sportsvogn og suser ad Jylland til. Hun træder Speederen i Bund og nyder Farten, og alt gaar ogsaa godt — til hun naar Jyllands bugtede Veje. En gammel Bonde raaber advarende til hende, at hun skal passe paa Svinget i Solby, men hun har kun et overbærende Smil tilovers for Advarslen, hun kender sin Vogn og stoler paa den. Med syngende Motor kører hun ind i det berygtede Sving, men da aabner hendes Øjne sig pludselig i Rædsel. Lige efter den sidste bratte Kurve ser hun en mægtig Flok Køer gaa over Vejen, — hun bremser haardt op, — Vognen svinger helt rundt — og tørrer lige gennem et Plankeværk ind i en fredelig Præstegaardsidyl!

Da Marianna atter vaagner til Bevidsthed, finder hun sig selv i en stor, hvid Seng — med en mægtig Bandage omkring den ene Fod. Hendes ene Ben er forstuvet, og hun har faaet en mindre Hjernerystelse, fortæller Landsbyens Læge, den tykke, muntre og joviale Dr. Berg, og han foreslaar hende at blive i Præstegaarden et Par Dage og komme helt til Kræfter.

Med Forundring ser Marianna paa Livet i den stille Præstegaard, hvis Beboere bestaar af Præsten — Pastor Lind — en ung Mand med alvorlige, kloge Øjne — og hans Tante Marie, en ældre Dame, der holder Hus for ham og tyranniserer ham i Kraft af sit strenge religiøse Syn paa Tilværelsen. Denne meget bestemte Dame synes aldeles ikke om dette maledede og cigaretrygende unge Væsen fra en anden Verden. Hun tror straks, at Marianna er ude efter hendes elskede Nevø, og beslutter at beskytte ham

mod enhver Fare fra den Kant. Den elskelige Dr. Berg godter sig i al Hemmelighed. Han elsker at drille Tante Marie, og samtidig er det hans Haab, at det uventede Besøg skal ruske lidt op i Præsten, saa han kan blive bragt ud af sin drømmende og selvfornægtende Tilværelse.

Om disse Tanker og Beslutninger aner Marianna og Præsten intet. De føler absolut ingen Sympati for hinanden — snarere tværtimod. Den unge Pige, der pludselig er revet ud af sin vante Ramme, opfører sig lidt mere »haardkogt«, end det egentlig er hendes Natur, og Præsten irriteres mere og mere over hendes Opførsel. En Dag bliver den ham for broget, og han tager Bladet fra Munden og siger hende en Række forskellige Sandheder. Hans »Straffeprædiken« gør trods alt et vist Indtryk paa Marianna, og det er første Gang, hun oplever, at nogen skælder hende ud for Alvor, og hun giver sig virkelig til at tænke over det, Præsten har sagt.

Næste Dag er hendes Vogn færdig fra Mekanikeren, saa hun kan køre videre, men samme Aften kommer en lille Pige paa Besøg i Præstegaarden. Det er lille Anna, hvis Mor er meget syg, og som kun kan helbredes gennem en Operation hos en verdenskendt Professor i Tyskland. Hun er meget fattig, men Pastor Lind har skaffet de nødvendige Penge, og Dr. Berg ordnet Rejsen for den Syge. Indtil Moderen kommer tilbage, skal lille Anna bo i Præstegaarden, og da der kun er eet Gæsteværelse, maa hun sove paa en Divan inde hos Marianna.

Der opstaar hurtigt et muntret Venskab mellem Marianna og Anna, og den unge Pige faar Lyst til at blive et Par Dage længere i Præstegaarden og vise Præsten og hans stramme Tante, at hun ikke er saa slem, som de tror. Hun kender sin Charme, hun ved, hvorledes hun skal bruge den — og bruger den!

Det kniber med at klare Tante Marie, for hun er mistroisk, og hvad Præsten angaar, rynker han forvirret paa Panden. Hvad er nu det? Denne blide, smilende, unge Pige er jo helt anderledes end den overlegne, arrogante Kvinde, der brasede ind i hans Præstegaard og hans stille Tilværelse. Han prøver paa at undgaa hendes Selskab, han siger nej til at tage hende med paa Fisketur, men Resultatet er, at hun alligevel tager med. Nu er Marianna inde paa sit rette Felt. Denne unge, sky, reservede Mand maa da være let at klare, naar hun har kunnet klare sin durk-

drevene Fader! Hun bruger alle Tricks for at lokke Præsten ud af hans Skål — til Dr. Bergs store Morskab og Tante Mariæ skummende Raseri! Og Præsten tør op og fortæller Marianna om sin tidlige Ungdom, da han stak hjemmefra og tog Hyre paa et Skib, der skulde Jorden rundt. Mens han fortæller, glemmer han sin Reserverthed, smiler til hende og sætter sig ved Siden af hende og taler om sine Ideer og Idealer, og nu er det hende, der bliver den lille. Hun indfanges og betages af hans Charme, og det, der for hende begyndte som en Leg, bliver pludselig Alvor. Hun er forelsket, rigtig forelsket, for første Gang i sin unge Tilværelse.

I en lykkelig Rus vandrer Marianna rundt og venter paa, at Præsten skal erklære hende sin Kærlighed, men han gør det ikke. Den ene Dag gaar efter den anden, og tilsidst kan Marianna ikke trække Tiden ud længere. Hun er grædefærdig og haaber, at der vil ske noget i Afskedens Time, men heller ikke da sker der noget. Tante Marie, som ser, at Nevøen ikke er faldet for Marianna, er kommet til at holde af den unge Pige og er halvvejs skuffet, og Dr. Berg river sig i Haaret af Ærgrelse over den unge Mands Tilbageholdenhed. Saaret i sit inderste drager Marianna afsted, — hun, Marianna Hauge, et af Landets rigeste Partier, kan ikke faa den Mand, hun elsker — en fattig Landsbypræst!

Skibsreder Hauge kan slet ikke kende sin Datter mere. Han arrangerer en af de sædvanlige store Fester for at kvikke hende op, men hun ser kun tungsindigt frem for sig og taler i moralske og religiøse Vendinger til sin Fader. Han tror, det er et af hendes sædvanlige Numre og ler hende nærmest ud. Du faar ikke en Øre, er hans Svar paa hendes Optreden, og henrykt over at have sparet sine Penge dennegang gaar han op i sit Sovværelse.

Da kommer der et Telegram til Marianna fra Dr. Berg. Hun maa straks komme til Solby for sammen med ham at hjælpe Præsten, der er kommet i en frygtelig Knibe, idet al Landsens Ulykker er ramlet ned over Hovedet paa ham. Snart er Marianna atter i Solby, og ved en Bispevisitats ordner en verdensklog Biskop det hele til alles Tilfredshed.

Atter har det vist sig, at det er de smaa Tilfældigheder, der regerer Verden. Alt dette vilde ikke være sket, hvis Marianna havde passet paa Svinget i Solby.

